

L. Urban

Filmprimadonnan

Mimiskt skådespel i 4 akter av Urban Gad

ASTA NIELSEN-FILM

(Iscensättning: Projections Ges. Union, Berlin.)

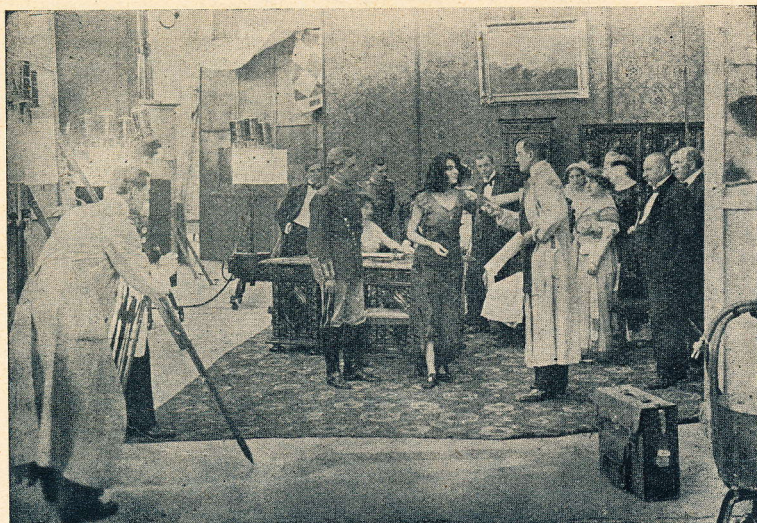

PERSONER:

Ruth Breton, filmsskådespelerska * *
Herr von Zornhorst . . . . . Herr OTTO, Deutsche Theater.
Walter Heim, filmsförfattare och
skådespelare . . . . . Herr WEIDEMANN.

* * ASTA NIELSEN.

I upptagningsateljeren.

Filmprimadonnan.

Det råder ett rörligt liv i den stora filmteaterns upptagningsateljier, där den berömda filmprimadonnan Ruth Breton är huvudfiguren. Den stora konstnärinnan spelar blott i filmsstycken, vars innehåll fordra högt konstnärligt ställda anspråk. Dylika filmsmanuskript äro dock tunn-sådda och åter en gång har filmteaterns direktör mottagit ett budskap från konstnärinnan, där hon avböjer medverkan i en film, som synes henne konstnärligt underhållig.

Tillbringande sin ledighetstid i sin eleganta bostad, får den stora konstnärinnan besök av filmsförfattaren och skådespelaren Walter Heim, som skrivit ett filmsdrama och nu själv vill framlägga det för den blivande huvudrollens innehavarinna, samtidigt som han hoppas själv få spela en av de manliga huvudrollerna.

Man filmar i det fria.

Filmen blir iscensatt och det gemensamma arbetet bereda de unga — Ruth och Walter — stor glädje och bringa dem närmare varandra.

För den första scenen är det nödvändigt uppsöka en lämplig trädgård och i automobiler begiver sig hela skådespelaretruppen på upptäcktsfärd. Von Zornhorsts härliga trädgård i stadens närhet tyckes som skapad för vad man söker och ställets innehavare ställer välvilligt trädgården till skådespelarnas förfogande. Dessvärre råkar kameran snart i olag och den nyckfulla primadonnan vägrar bestämt att fortsätta spelet.

Von Zornhorst, som lärt känna Ruth, försöker genom stor älskvärdhet och visat intresse för hennes konst, innästla sig i skådespelerskans ynnest.

Ruths ansträngande konstnärliga verksamhet har emellertid undergrävt hennes hälsa. Läkaren, som hon uppsöker, förklarar att det är ett allvarligt hjärtlidande och tillråder henne på det bestämdaste en längre tids vila. Djupt upprörd avlägsnar sig den unga kvinnan — —

I von Zornhorst har Ruth till synes fått en god vän, som i allt visar henne stor uppmärksamhet, väckande svartsjuka hos Walter Heim, som trots sin kärlek till den unga filmsskådespelerskan besvarad. Särskilt väcker en inbjudan, som Ruth antagit till en sällskapsafton hos von

Fotograferingen kritiseras.

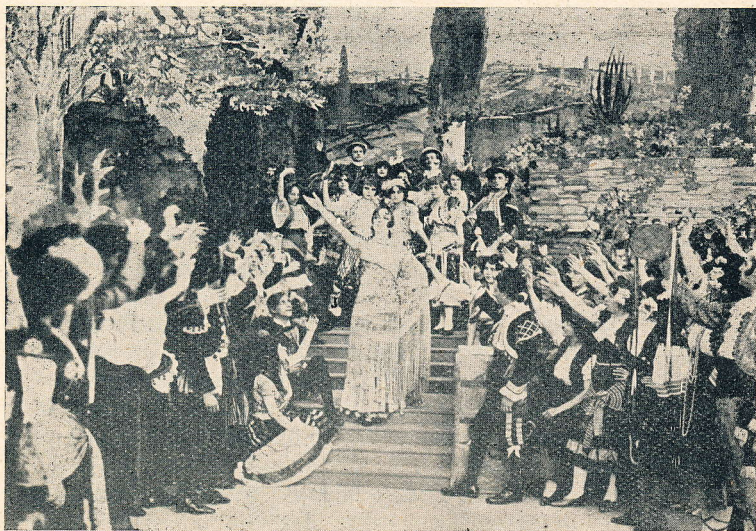

Hos läkaren.

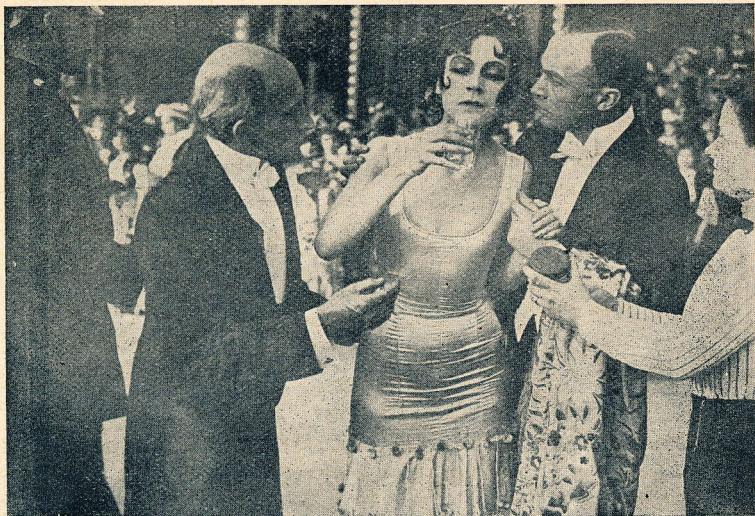

I valet mellan tvänne män.

En stor scen.

Hennes sjukdom har förvärrats.

Zornhorst, hans vrede och han skyndar i sin blinda svart-sjuka att uppsöka Ruth på fästen.

Under sina försök att lugna sin yrkeskamrat, träder von Zornhorst in i rummet och förstår genast situationen. Ni måste välja mellan oss båda, säger han bestämt, och Ruth, som bländats av von Zornhorsts eleganta uppträdande, sjunker i dennes armar. Förkrossad lämnar Walter platsen för sitt smärtsamma nederlag.

Men von Zornhorst är ej den gentleman han synes vara. Trots Ruths närvaro kan han icke avhålla sig från sitt älsklingsnöje, kortspel, och vad värre är, man kommer på honom med att spela falskt. Det blir givetvis skandal och gästerna lämna med förakt sin värds bostad. Ruths sjukdom har redan tidigare tvingat henne att bryta upp.

Von Zornhorst är en ruinerad man och i sin förtvivlan tager han sin tillflykt till Ruth. Där har en impressario anmält sig, föreslående filmprimadonnan en pantomim-turné, som skall inbringa en förmögenhet. Ruths sjukdom har förvärrats, men för att rädda den ruinerade antager hon anbudet.

Turnéen startar och det blir en tids hårt arbete för den av sjukdomen försvagade Ruth. Sedan utsikterna ljusnat har von Zornhorst återgått till sitt kära spelbord,

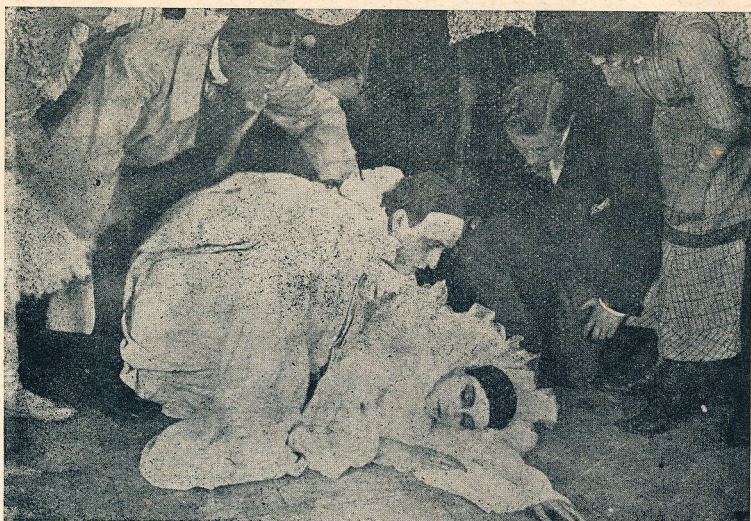
Minnen.

men förföljes av otur och det blir Ruth, som åter får tråda hjälpande emellan. Med en oerhörd viljeansträngning spelar hon sin roll, fast man redan berett sig på att inställa föreställningen.

Tiden förflyter. Under det primadonnan, firad av publiken, beundrad och omtyckt av sina kamrater, arbetar för att rädda von Zornhorst, tillbringar denne tiden med baronessan Lilly von Harmen, en förbindelse från fordom. Det blir droppen, som kommer bågaren att rinna över, när Ruth får sanningen klar. Hon bryter sitt kontrakt och reser hem. Hennes hälsa brytes fullständigt och sjukhuset är nu hennes enda tillflykt.

Walter har under tiden skrivit ett stort filmsdrama, som skildrar hans och Ruths liv. Filmteaterns direktör, som han erbjuder manuskriptet, inser dess värde men avböjer det under förklaring, att det finnes blott en filmsskådespelerska i världen som kan utföra huvudrollen, men hon är borta. Dessa ord beledsagar han med en talande gest mot en tavla på väggen med Ruth Bretons bild.

Teaterstäderskan, som på sjukhuset igenkände den förra primadonnan, kommer Walter till hjälp och den unge mannen sitter inom kort vid Ruths sjukbädd, där han uppläser sitt verk, som hos den sjuka uppväcker många minnen. Mer och mer gripnen utbrister hon till sist:

Den sista rollen.

— Jag skall spela denna roll — det blir nog den sista — ty jag känner att jag ej har långt kvar att leva. Och trotsande läkarens förbud lämnar Ruth sjukbädden och ännu en gång blir hon den ouppnådda primadonnan. Dramat närmar sig sin avslutning. Det fattas blott en scen — den sista — där primadonnan skall ha sin stora uppgörelse med livet.

Och scenen spelas, men den död, som den stora skådespelerskan så gripande framställer, det blir en död för alltid.

Filmprimadonnan har spelat sin sista roll.

